

והשפע מסתלקים הדינין והמקטרגים והשפיע
נצלחות¹.

ה. וזה טעם לימי שובני"ס המסתלקים יום מחר
אשר הוא מנהג קדום כמו שיתבאר.

ו. הנה עון הקרי ושז"ל חמור מאד, וכמו שמצינו
בער ואונן דכתיב ויהי ער וכו' רע וכו'
ואונן ידע אונן כי לא לו וכו' וימת גם אוחו, ער נהפך
רע, ובלו בגלגול פרץ וזרח².

ז. והטעם כי נעשה משחית מכל טיפה, דרך
מהר"י וילנא [על פסוק] פרימו
מאריך מאד חרעם מזני אדם³.

ח. ואלו הן נגעי בני אדם ילדי פשע זרע שקר
הסובבים אותו זרע מרעים זנים
משחיתים ובפטיירתו אליו יבואו אצונו אמה לעשות בו
משפטים וכרחא קרי ככה יעשה לאיש שהכעיס את
בוראו ומזרי גהינם שולטים בו, והוא עון עלום והוא
חטא דור המבול והוא כשופך דמים וכרוצח זניו
ובמקום להוליד בקדושה זרע קדש, לריק יגע אומיות
קרי⁴.

ט. ומהיכן בא עון זה מהרהורים רעים, וקשה
דאין מחשבה רעה מאטרפה למעשה,
ומיין דברי יוסף דזהו העון בעלמו ע"ש⁵, ואפשר
שז"ש ולא תתורו אחרי לבבכם, וכ"ת מחשבה רעה
אינו מאטרפה, לזה אמר, אשר אחס זוני"ס זהו זנות
בעלמו.

י. והרהור בא מראיה, כמ"ש בריש סוטה (מ, א)
גמירי אין יפה"ר שולט אלא במה
שהעין רואה⁶.

יא. אמר ר"ל טוב מראה עינים באשה יותר מגופו
של אוחו מעשה (יומא עד, ב) ודברי
סמ"ג מ"ש (סנהדרין פה, א) ימות ואל יראנה ימות ואל
ידבר עמה⁷.

יב. ועוד בא מפגם הלשון בנבלות הסה וליננות,
וז"ש אשמרה דרכי מחטוא
בלשומי⁸, וז"ש נאור לשונך מר"ע, סור מר"ע.

יג. ועוד בא מרוב אכילה ושחיה בשר ויין
בלילות⁹. ויען היותו פגם גדול ומזרי
הרבה במדרגות חזו המאריך גלותנו כי אין בן דוד

חופש כל חדרי בטן

- ד. עי' לב דוד (פ' כט) בשם האר"י ז"ל. ועי' עוד ביוסף תהלות (צח).
- ה. עי' פני דוד (פ' וישב אות א) שכתב כן בשם רבינו בחיי. ועי' נחל קדומים שם (אות ט), וכדבש לפי (מע' פ אות טו).
- ו. עי' יוסף תהלות (כא).
- ז. עי' צפורן שמיר (סימן ו וסי' ז) שהאריך בענינים הללו.
- ח. עי' כסא רחמים (מס' כלה פ"ב), ועי' פ"ע שבת (דף סד) שכתב בשם הרב מהר"י אירגאס ז"ל בשו"ת דברי יוסף (סימן ס) דהא דאמר מחשבה רעה אינו מצרפה היינו כגון חושב להרוג חבירו ולא הרגו או חושב ללבוש שעטנז ולא לבש אבל היכא שהרהור עצמו הוא העון או נענש, עי' שם ועי' שו"ת כללים (מע' מ כלל כ).
- ט. עי' יוסף לחק (פרשת בא יום ג) ועי' ראש דוד (סוף פ' יתרו) שכתב בזה"ל ואז"ל שכל מי שאינו מסתכל בנשים אמר ה' השתא ידענא דהדין דידי הוא.
- י. עי' פ"ע (יומא דף עד).
- יא. עי' יוסף תהלות (לט) שכתב בזה"ל דזה שאמר אשמרה דרכי גבר מחטוא בלשוני שאם איני חוטא כלשון יכול לשמור ברית המעור.
- יב. עי' יוסף לחק (פ' יתרו יום ו) שכתב בזה"ל הרוצה לעבוד את ה' יזהר בלילות שלא יאכל מאכלי חלב ולא יאכל אכילה גסה וכו', עי' שם.